

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 112/17

Luxembourg, 25. listopada 2017.

Presuda u predmetu C-106/16
Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o.

Države članice ne mogu nametati obvezu likvidacije društvima koja žele prenijeti svoje registrirano sjedište u drugu državu članicu

Prijenos registriranog sjedišta takvog društva bez prijenosa njegova stvarnog sjedišta potpada pod slobodu poslovnog nastana zaštićenu pravom Unije

Polbud je društvo sa sjedištem u Poljskoj. Godine 2011. izvanredna glavna skupština članova tog društva odlučila je njegovo sjedište prenijeti u Luksemburg. Iz te odluke ne proizlazi da bi došlo i do prijenosa mjesta uprave Polbuda i mjesta stvarnog obavljanja njegove gospodarske djelatnosti u Luksemburg.

Na osnovi te odluke u poljski sudski registar upisano je pokretanje postupka likvidacije i imenovan je likvidator.

Sjedište društva Polbud u Luksemburg je preneseno 2013. Polbud je tako postao „Consoil Geotechnik Sàrl”, društvo uređeno luksemburškim pravom. Usto, Polbud je poljskom registarskom sudu podnio zahtjev za brisanje iz poljskog sudskog registra. Registarski sud odbio je zahtjev za brisanje.

Polbud je protiv te odluke podnio žalbu. Sąd Najwyższy (Vrhovni sud, Poljska), pred kojim se vodi kasacijski postupak, najprije pita Sud primjenjuje li se sloboda poslovnog nastana na prijenos samo registriranog sjedišta društva osnovanog na temelju prava države članice na državno područje druge države članice, u slučaju kada se to društvo preoblikuje u društvo na koje se primjenjuje pravo te druge države članice a da pritom nema prijenosa njegova stvarnog sjedišta. Nadalje, Sąd Najwyższy pita je li poljski propis koji brisanje iz sudskog registra uvjetuje prestankom društva nakon provedenog postupka likvidacije spojiv sa slobodom poslovnog nastana.

U svojoj današnjoj presudi Sud kao prvo ističe da pravo Unije slobodu poslovnog nastana priznaje svakom trgovačkom društvu osnovanom u skladu s pravom neke države članice čije se registrirano sjedište, središnja uprava ili glavno mjesto poslovanja nalazi unutar Unije. Ta sloboda obuhvaća, među ostalim, pravo takvog društva da se preoblikuje u društvo uređeno zakonodavstvom druge države članice.

Dakle, u ovom slučaju sloboda poslovnog nastana dodjeljuje Polbudu pravo da se preoblikuje u društvo uređeno luksemburškim pravom ako su ispunjeni uvjeti osnivanja propisani luksemburškim zakonodavstvom i, posebice, kriterij koji Luksemburg određuje za povezanost društva sa svojim nacionalnim pravnim poretom.

Usto, Sud smatra da situacija u kojoj se društvo osnovano u skladu s pravom neke države članice želi preoblikovati u društvo uređeno pravom neke druge države članice, poštujući kriterij koji druga država članica propisuje za dokazivanje povezanosti društva sa svojim nacionalnim pravnim poretom, potpada pod slobodu poslovnog nastana, iako bi to društvo najvažniji dio odnosno svu svoju gospodarsku djelatnost obavljalo u prvoj državi članici. Sud u tom pogledu podsjeća da činjenica da je društvo u skladu s pravom neke države članice uspostavilo svoje sjedište, registrirano ili stvarno, s ciljem korištenja povoljnijim zakonodavstvom ne predstavlja sama po sebi zlorabu. Dakle, odluka o prijenosu samo registriranog sjedišta Polbuda u Luksemburg, bez

prijenosa njegova stvarnog sjedišta, ne može sama po sebi imati za posljedicu to da taj prijenos ne ulazi u slobodu poslovnog nastana.

Sud, kao drugo, primjećuje da, iako načelno ima pravo prenijeti svoje registrirano sjedište u državu članicu koja nije Republika Poljska a da ne izgubi svoju pravnu osobnost, društvo uređeno poljskim pravom poput Polbuda može ishoditi brisanje iz poljskog sudskog registra na temelju poljskog prava samo ako je provedena njegova likvidacija. U tom smislu Sud ističe da u poljskom pravu radnje likvidacije obuhvaćaju dovršetak tekućih poslova društva i naplatu potraživanja, ispunjavanje obveza i prodaju njegove imovine, namirenje ili osiguranje tražbina vjerovnika, podnošenje financijskog izvješća o tim provedenim radnjama kao i imenovanje depozitara kojem će se povjeriti poslovne knjige i dokumentacija društva u likvidaciji. Sud smatra da poljski propis, time što zahtijeva likvidaciju društva, može ometati odnosno spriječiti prekogranično preoblikovanje društva. **Taj propis stoga predstavlja ograničenje slobode poslovnog nastana.**

Takvo ograničenje načelno može biti opravdano važnim razlozima u općem interesu, poput zaštite vjerovnika, manjinskih članova i radnika društva. Međutim, poljski propis kao opće pravilo predviđa obvezu likvidacije a da se ne vodi računa o stvarnoj opasnosti od nanošenja štete tim interesima i da nije moguće odabrati manje ograničavajuće mjere kojima ih se može zaštititi. Sud smatra da takva obveza prekoračuje ono što je nužno za postizanje cilja zaštite prethodno navedenih interesa.

Naposljetku, što se tiče argumenta poljske vlade prema kojem je taj propis opravdan ciljem borbe protiv zloporaba, Sud zaključuje da je takav propis neproporcionalan, s obzirom na to da je opća obveza provedbe postupka likvidacije izjednačena s ustanovljenjem općenite presumpcije o postojanju zloporabe.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708